UFO - nytt
Nr. 2 2002 Vi ikke bare tror, vi VET...!!!
Norwegian organisation for the study of Extraterrestial Intelligence

http://welcome.to/neti

Norwegian organisation for the study of Extra Terrestrial Intelligence

Norsk organisasjon for studiet av utenomjordisk intelligens

VI IKKE BARE TROR

VI VET !!!

NETIs grunnleggende formål er å:

1. Innsamle, bedarbeide og spre informasjon om utenomjordiske intelligenete skapninger og deres åndelige og teknologiske budskap.

2. Gi aktiv støtte til personer som blir utsatt for forfølgelse eller trakasering grunnet sitt engasjement.

3. Arbeide for frihet og fred, internationalt og universelt.

4. Arbeide for at spørsmålet om utenomjordisk eksistens og teknologi kommer under demokratisk kontroll.

Medlemskap i NETI:
Koster kr. 250,- pr. år og varer ett kalenderår.

Medlemsbladet UFO - nytt gis ut 4 ganger i året. (med forbehold.)

Ansvarlig redaktør:
Torgeir Hansen

Layout:
Erik Jåstad

NETIs adresse er:
NETI
rute 571
2850 LENA
NETIs postgirokontonr:
0531.50.26182
URL: http://welcome.to/neti

E-post: neti_@hotmail.com

Kontaktpersoner er:
Torgeir Hansen: 926 48 303

Artiklene i UFO -nytt gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i bladet, tilfaller derfor den enkelte forfatter.

INNHOLD:

3. Leder av Torgeir Hansen.

4. Elektromagnetisk fusjon og ET rom teknologi. Oversatt av Tom Benjaminsen

15. Sterke møter med de utenomjordiske *av Karen-Sofie Thorstensen*

19. Nærkontakt av første grad

21. Observasjoner fra andre deler av verden!

22. Tipsflom etter UFO-film

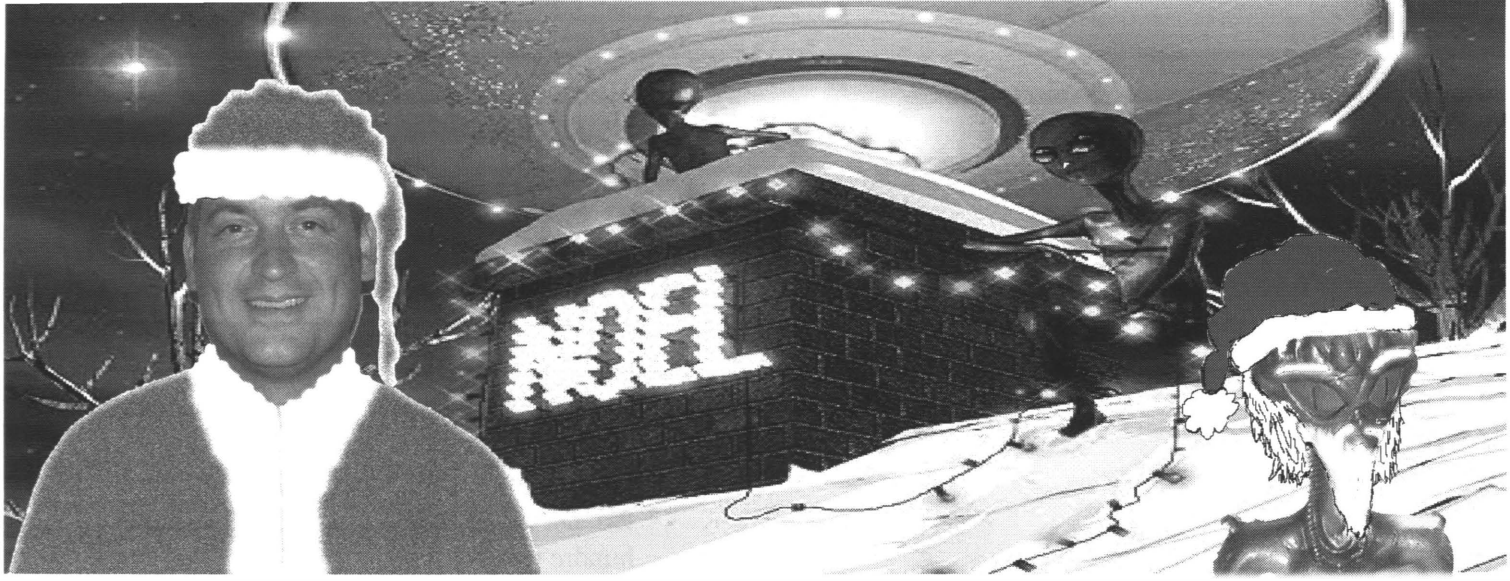

Leder

Tiden flyger, jul og nyttår er passert og uten at vi har fått sendt ut blad til jul!!
Kan ikke si annet enn beklager!
I alléfall. Godt nyttår til alle!
Alt har ikke vært tilstede for at vi har kunne klart det, og når alt skal gjøres på fritiden er det ikke alltid det klaffer for oss familiemenn.
Jeg ser at vi blir nødt til å dra flere personer inn i produksjonen av bladet så det er noe jeg skal gjøre noe med.

Vi hadde stand på alternativmessen i Oslo Spektrum som ble avviklet 15-17 november.
Dette var første gang jeg var med i Oslo, det var selvsagt et større format men stort sett samme innhold som i Bergen.
Jeg benytter anledningen å takke de som var med å jobbe og en spesiell takk til Pål Aune som stilte med skillevegger +++
Vi hadde og to som holdt foredrag for NETI – Rune Øverby og Tore Alfstad.
Messen ble et minusforetak, men vi rekker mange mennesker og noen melder seg inn både på messen og i etterkant.

Siden sist har jeg og fått tilsendt skriv/fortellinger som kan brukes i bladet og at det er noen som har tatt på seg oversetterjobben. Tusen takk, fortsett med det.

Siden sist har jeg sett filmen "SIGNS" og kanskje noen av dere har gjort det samme.
I mine øyne var det en "tja" film. Det var en film som gjorde lite for å grave i kornsirkelfenomenet og heller gjerningsmennene et skikkelig kjeltringstempel.

Nok en film som har lagt seg på skremmselslinjen, synd!
Men slik er filmverden det selger ikke hvis det ikke er noe som smeller eller skremmer!
Det siste jeg har fått med meg er at det er en ny film underveis som tar utgangspunkt i at en utenomjordisk kommer til jorden for å være med å redde den. Kanskje noe nytt.

I Bergen snakker vi om å ta oss en tur til Voss for å prøve å få noe på film.
Har nylig fått kopier av opptak. Jeg har selv vært i kontakt med Flesland og fra dem sies det at det er ingen flygning i den høyden.
Voss er kanskje det nye Hessdalen og vitenskapen bør kanskje se litt nærmere på dette.
Jeg har selv hatt noen observasjoner siden sist. På Radøy nord for Bergen var jeg og en til vitne til 10 objekter i løpet av en halvtime. De fleste var sikkert satellitter, men den ene lyste opp i det den passerte over der vi sto, gjør satellitter det? Gjør satellitter det?
16. november ble det vist en reportasje fra Hessdalen på TV2, hvor en skoleklasse var på tur.
De fikk både se og filmet fenomenet der oppe.

På gjensyn, og vær litt tålmodig med oss!

Torgeir Hansen

Elektromagnetisk fusjon og ET rom teknologi.

Et intervju med David Adair.
Oversatt av Tom Benjaminsen

"Rom Teknologi konsulent David Adair går ut med sin ekstraordinære opplevelser på area 51, når han som tenåring, testet en av hans egne prototyper av elektromagnetisk fusjons motor ....."

David Adair er en internasjonalt anerkjent ekspert på biprodukter av romteknologi. Biprodukter som brukes i industri og til kommersielt bruk. I en alder av 11, bygget han sin første av flere hundre raketter som han testet og sendte til værs. Når han var 17, vant han en pris for den mest enestående innen vitenskapelig ingeniørarbeid. En pris som luftforsvaret delte ut. Når han var 19, designet han og lagde en "state of the art", konstruksjon for skifting av jet-turbin motorer for luftforsvaret. Noe som satt verdens rekord, en verdensrekord som fremdeles gjelder.
David Adair er sjef for Intersect Inc., han holder foredrag, men jobber også som konsulent for forskjellige firmaer som vil vite hvordan de skal bruke det siste nye innen teknologi.

Robert Stanley: (intervjuer) Fortell meg om de regjerings papirene som du har i omløp.

David: Det brevet er basert på en serie av hendelser, som hendte når jeg først vitnet for Doktor Steven Greer i 1997..... Det vi ganske enkelt vil ha er: En offentlig høring om total imunitet for personer som har jobbet i den hemmelige tjenesten for staten. Dr. Greer forteller oss at han har flere hundre vitner....
Jeg vet at han ikke lyver når det gjelder dette, fordi at i 1977 så jeg en hel del mennesker jobbe med disse tingene.

Robert: I area 51 ??

David: Javisst, Jeg så dem jobbe på flere forskjellige typer farkoster, og prøvde å rekonstruere masse ting.
Jeg tror at det er folk som har brukt 30 år eller mer, på å arbeide med denne type prosjekter. Forestill deg hva disse menneskene kunne ha fortalt oss !!!! Men viktigst av alt, de ville kunne fortelle hvem som betaler lønnen Deres, hvem som signerer lønns sjekken.

Robert: Så du presser på for å få en offentlig høring ??

David: Absolutt, Jeg vil at verden skal få høre hva disse teknikerne har å si..

Robert: Du fortalte meg i et "før intervju" at denne hendelsen ville radikalt forandre våre liv, og at vi ville begynne å integrere noe av denne avanserte teknologien i vår egen infrastruktur.

David: Korrekt. Men å gi ut alt på en gang vil kunne føre til et problem, Jeg vet at når jeg var i Area 51, og ble ført gjennom kontorer som var på siden av hangarer og laboratorier, de tok meg til et rom og låste meg inn der. Og der ble jeg til General LeMay kom og fikk meg ut. Men jeg så masse mennesker som arbeidet der nede når vi passerte disse kontorene

Robert: Vent et minutt, General LeMay, kom han personlig for å få deg ut ?????

David: Ja, hvis du hadde lest hans selvbiografi, en bok kalt "Iron Eagle" , så ville du sett at han var en tidligere kommandør av SAC "Strategic Air Command", (General Curtis E. LeMay: pensjonerte seg 1 februar 1965, døde 3 oktober 1990.)
(LeMay var var femte stabssjef i det amerikanske luftforsvar.)
Du vil se på baksiden av boken at han snakker om sine foreldre, og at de bodde i Mount Vernon, OHIO.
Jeg bodde i Mount Vernon, OHIO, når jeg bygget min første fusjons rakett. Jeg var på første siden i lokal avisen.

Robert: Hvordan skjedde det ????

David: Vel, fordi at hans foreldres hjelpepleier var min mor, Evangine Adair

Robert: For et merkelig sammentreff.

David: Ja og det er hvordan jeg og General LeMay ble kjent med hverandre personlig. Og når vår lokale kongressmann begynte å finansiere min rakett nr 2. Fikk vår lokale avis Mount Vernon, fart på historien. Det var det raskeste kjøretøyet i historien.

Robert: Er dette et bilde av rakett nr 2. Som vi ser her. ????

David: Det var alle slags "avis historier" om meg, som jeg har tatt vare på. Jeg var finansiert av Kongressmann John Ashbrook, Han var formann i den "Internasjonale Sikkerhets komiteen for Kongressen". Det er en ganske mektig plass å være. Han var også i "Arbeids og Utdannelses komiteen". Og det var på den måten han finansierte mitt arbeide, gjennom "utdannelse departementet" .
Så når luftforsvaret dukket opp for å inspisere min rakett nr. 2, var de var helt forvirret av mine formler, og prototypen som jeg hadde bygd fra bunnen av. De visste at jeg var inne på noe, så de finansierte meg gjennom NSF, (Nasjonale forening for Vitenskap).
Så begynte min mor å bekymre seg, fordi disse regjerings menneskene begynte virkelig å bli involvert i våre liv. Så hun gikk og snakket med General LeMay, Curtis likte min mor ganske godt, og hadde sett disse avishistoriene, så han kom for å snakket med meg personlig. Senere snakket han med kongressmann Ashbrook. Og det neste jeg vet er at LeMay sa til meg: "David. Jeg kommer til å bli kompisen din. Fordi at jeg skal nemlig være prosjekt manageren din."
Og egentlig, var det beste som kunne hende meg, fordi senere fant jeg ut at det var han som reddet meg.

Robert Det var en mektig beskyttelse.

David: Ja, men det som er virkelig interessant, er at en etterforsker fant arkivet til kongressmann Ashbrook fra kongressens biblioteket, og fant all dette dokumentert. Etterforskeren var sjokket over at jeg fortalte sannheten.
I et brev til Luftforsvaret, fortalte jeg at uten de rette formlene og den rette utrustningen til å kunne skalere ned fusjons motoren jeg holdt på å bygge, vil jeg trenge et virkelig stort kjøretøy til å plassere motoren i, for motoren ville bli gigantisk !.
Etter hvert fant jeg en ICBM, en Titan III, som hadde blitt trukket fram fra "møllposen", og som hadde blitt gitt til "Senteret for Vitenskap og Industri" i OHIO...
De hadde nettopp tømt raketten for drivstoff, og parkert den på en lagringsplass.
Etter en stund fikk jeg Titanen, imens hadde jeg informasjonsbaserte-drømmer, og fra det rekonfiguerte jeg motoren og fikk den skalert ned til en mer akseptabel

størrelse.
Alle likte det, fordi å slepe en Titan III rundt omkring er en ganske tøff jobb, den er tross alt 30 etasjer høy. Etter at jeg sa til dem at jeg kunne bygge en motor som kunne passe inn i et 3.5 meters rakett kabinett. Måtte jeg bygge alt fra begynnelsen.

Robert: Fortalte du meg nettopp at der var 2 raketter.

David: Ja det er riktig, det var 2 av denne prototypen. Denne gikk til Vitenskaps Utstillingen. Men det var en som aldri ble vist offentlig.

Robert: Den som du fortalte meg om, var altså skjult ???

David: Riktig, Vi bygget en bare for lokal befolkningen skulle se at vi jobbet med noe. Luftforsvarets folk kom hver eneste dag. De tok av uniformene og gikk rundt i t-skjorte og shorts, sånn at lokal befolkningen skulle tro at det bare var noen vanlige mennesker som hjalp til med alle disse rakett greiene. Så når lokale mennesker kom forbi, tenkte de bare, "Og, han bygger en stor en denne gangen ". Men vi hadde to stykker som vi bygget, jeg bygget en som jeg brukte for å vinne "Vitenskaps utstillingen" med, men her ser du en tegning vi brukte for å passere prototype nivået med. På en måte hadde vi en offentlig operasjon, og en skjult. Og det fungerte bra. Det var sånn jeg ble introdusert til skjulte operasjoner.
All denne dokumentasjonen som jeg viser deg her, tok jeg til kongressen, jeg ville ikke vitne fordi jeg var på tynn is når det gjaldt nasjonal sikkerhet. Allikevel, kan jeg fortelle deg denne spesifikke historien fordi jeg var 17 på den tiden når dette hendte. I henhold til statsrett, har ikke regjeringen lov å signere opp en mindreårig person til taushetsløfte.
Strom Thurman sa til meg en gang, " Du er den største løse kanonen på dekk, gutt" (Sikkerhetsrisiko)

Robert: La oss gå tilbake til din opplevelse i Area 51, med General Curtis LeMay.

David: Okey. Det som hendte var at, vel det er ganske enkelt. Jeg sprengte min egen motor. Jeg saboterte raketten min etter at den hadde landet i Area 51. Jeg sprengte den i tusen biter. Etter at de viste meg motoren som var nedenunder, Jeg visste hva de var ute etter fra min motor...

Robert: Hvilken motor. ??????

David: Den "Elektromagnetiske Fusjons Oppdemnings Motoren" Fordi de er så raske. Det finnes ingen tilsvarende.
Flytende, og fast drivstoff motorer er som modell T i forhold til Lamborghini.
Denne tingen tok av så fort. Den gikk fra 0 til 14.000 km/t på cirka 4,6 sekunder. Den var så rask at du kunne ikke engang se den.

Robert: Var dette fra stillstand ?????

David: Jepp, Du kunne ikke engang se den. Det ville bli som å prøve å se en kule forlate løpet på en rifle.

Robert: Det er jo ikke mulig å se med det nakne øye.

David: Riktig, Så alle på utskytningsrampen trodde at den hadde blitt sprengt. Jeg bygget mesteparten i titan.
Vi brukte også iconel og karbonitt. Vi hadde alle typer materialer, for mindre vekt og styrke, bygget inn i raketten. Og på grunn av den enorme g-kraften i utskytningen, ble alt inni raketten vridd.

Robert: Men var raketten fremdeles inntakt når den landet på Area 51 ????

David: Jada, Den kom dalende i en fallskjerm, og det var der at ting ble rart, fordi der var masse mennesker involvert. Det var en mann som var interessert i min sak, en ond person. Dr Wernher von Braun advarte meg mot denne personen, Som barn kjente jeg Von Braun fordi jeg utførte alt dette arbeidet med raketter tidlig på 70 tallet, når vi sendte folk til månen. 11/2 times kjøring fra hvor jeg bodde, var Wapakenneta, hvor Neil Armstrong levde, hans mor Viola og jeg ble venner. Hun ble som en surrogat mor for meg. Så jeg hang rundt hvor Neil bodde og så ham ofte i og rundt huset. Så mange ganger, når jeg besøkte henne passerte jeg Neil for å være med moren hans.. Og Neil likte dette fordi jeg kom ikke for å være med ham, på tross av hans berømmelse, jeg bare likte moren. Neil var egentlig en litt ensom person, nesten som en eremitt, fordi at etter at han kom tilbake fra månen "forsvant" han så å si.
På sett og vis, fordi jeg var i de omgivelsene fikk jeg sjansen til å delta i selskap, hvor alle deltagerne fra
Apollo VII programmet deltok i, og von Braun dukket opp. Og det er på den måten våre stier møttes, og jeg begynte å få kontakt med dem. Tingen er at von Braun advarte meg, hvis jeg fortsatte med dette arbeidet, og møtte en person som het Dr. Arthur Rudolph, burde jeg være veldig forsiktig for han var en ekstremt farlig person. Dr. Arthur Rudolph var sjefs arkitekten for Saturn 5 motorene i Apollo rakettene, som sendte folk til månen. Han kom til Usa, sammen med von Braun og andre Tyske vitenskapsfolk, under operasjon "papir-klemme". Rudolph var oberst i gestapo, han hadde drept hundrevis av Jøder personlig under byggingen av V2 rakettene i Peenemunde. Hvis du gjorde et feilgrep, ville han legge en kabel rundt halsen din og langsomt løfte deg opp, noe som ville ført til at du ble kvalt. Og så ville han sprette opp magen din, og la deg henge der til skrekk og advarsel. De ville også matet deg med sagspon og vann, dette ville gjort sånn at du ikke ble sulten, helt til du falt om død. Og det eneste de ville gjort etterpå, var å erstatte deg med nye folk. Denne mannen var vinneren over den "Høyeste Fortjeneste Medaljen" som NASA kan gi noen person. Så fant Mossad ut om Dr. Rudolph den 25. mai i 1984, så ble han deportert til Munchen i Tyskland, hvor han døde i fengsel..
På samme tid, hadde General LeMay sent meg fra Mount Vernon, Ohio, til Wright-Patterson, i Daytona Ohio. Hvor SAC Hovedkvarteret var lokalisert. Fra der ble jeg og raketten min, + en del oberster, sent med et C-114 transport fly til White Sands. Like etter at vi kom til White Sand, dukket et svart DC-9 fly opp. General LeMay hadde sagt til meg at hvis dette flyet dukket opp, ville det bety store problemer for meg. Ut av flyet kom det noen personer med sorte dresser og mørke solbriller, og blant dem var denne lille fyren som gikk i khaki uniform. Jeg visste at dette var Dr. Rudolph, fordi Dr von Braun hadde vist meg et bilde av ham.

Robert: Hvem var det Dr. Rudolph arbeidet for ?

David: Jeg er ikke sikker, men en av disse "alfabet suppe organisasjonene" (Navn som bare består bokstaver),
men han jobbet primært for NASA. Og så snart han var ute av flyet spurte han meg om å få se raketten.
Når jeg spurte hvem han var, sa han bare: "Å, jeg er bare en fyr som inspiserer raketter for regjeringen"

Så spurte jeg om han arbeidet for NASA, sa han bare at der hadde han aldri arbeidet.

Så vi gikk mot raketten min, og jeg åpnet et sidepanel og han lente seg over og så på motoren, begynte å mumle for seg selv, og så riktig oppskaket ut.
- Kanskje fordi at jeg hadde bygget noe som for ham var umulig å bygge –
Så jeg benyttet sjansen til å lene meg mot ham og viske inn i øret hans og si:
"Vet du at i forhold til størrelsen, så har denne motoren 10.000 ganger skyvekraften til en F-1, SATURN V motor, Dr. Rudolph ?"
Han reiste seg rasende opp, og ville vite hvem jeg var, og hvordan jeg kunne vite så mye.
Jeg sa: "Jeg er bare en gutt som skyter ut raketter på markene i OHIO."
Jeg hadde heldigvis noen venner rundt meg som var oberster av rang, og som general LeMay hadde beordret til å passe på meg. Og jeg ble ganske oppskaket når Dr. Rudolph fortalte at jeg skulle forandre landingskoordinatene til raketten min. Han var riktig ubehagelig. Navigasjonssystemet som jeg brukte, var noe som jeg bare hadde satt i sammen fra noen reservedeler. Tilbake i de dager var alt analogt. Men jeg hadde programmert systemet mitt til å lande innen en radius på 3km fra utskytnings stedet. Dr.Rudolph fikk meg til å programmere landingsstedet til å være mer enn 700km nordvest for White Sand, i et område kalt Groom Lake i Nevada. Jeg trakk øyeblikkelig ut kartet mitt, og så på Groom Lake, og tenkte: "Herregud hvorfor skal vi sende raketten til en tørr sjøbunn i Nevada ? Det er jo så langt borte".
Det var da Dr. Rudolph sa til meg: "Bare gjør det" Han var fiendtlig innstilt.
Og jeg hadde blitt advart mange ganger av Dr. von Braun og LeMay, at hvis jeg traff Dr. Rudolph, måtte jeg ikke å terge ham. Så jeg resatte koordinatene på styresystemet, og raketten tok av helt perfekt, og landet nøyaktig der den skulle.

Og vet du, det var ikke før filmen "Independence Day" kom ut, at jeg hørte om "Area 51"

Robert: Hvordan kan det ha seg ???

David: Jeg kjente alltid den plassen som Groom Lake. Det var de eneste jeg hadde hørt, som navn på det stedet, når jeg vokste opp. Så i det vi begynte å gjøre oss klar til å ga inn i flyet, for å reise til Groom Lake, for å hente raketten sa jeg: " Hei se på disse hjulene, de er laget av gummi, vi kan jo ikke lande på et sted med bare sand, vi ville jo ikke komme oss derifra". Noen ropte: "Hold kjeft og gå inn i flyet".

Etter en stund ankom vi Nevada, og når vi fløy over rakettens landingsplass, så jeg disse 2 store landingsbanene for fly, sa: "Herregud det er jo en kjempebase der nede jo"

Så vi landet på denne plassen som ikke eksisterer på noe kart, og det var da jeg begynte å bli virkelig bekymret. Jeg prøvde å se om jeg kunne se noen luftforsvar emblem, marine emblem eller noe som kunne indikere hvem eller hva som hadde kommandoen over denne basen. Men det var ingenting, ikke på bygninger, kjøretøy, eller på uniformer. Ingen emblem, logo eller noe. Normal standard, på vanntårn ved en flystripe, ville være å ha oransje-hvite striper lignende et "dam" spill.
Men her var ting enten helt hvit eller helt sort, ingenting som var i samsvar med internasjonale koder.

Etter at vi forlot flyet, satt vi oss i disse Gokart lignende kjøretøyene. (De lignet litt på disse elektriske bilene du ser på flyplasser). Og vi kjørte fra landingsstripen mot noen store hangarer, og til den midterste hangaren. Det var skikkelig kult, måten plassen var bygget på. Det var disse store lysene som var oppe i taket, som hadde sånne sjalusispjeld, sånn at de lyste mot bakken. Og når vi nærmet oss hanga-

rene så de gamle og råtten ut, men under alt dette var det en legering, ulik noen legering som jeg noen gang hadde sett før. Det var et merkelig utseende, som rustfritt stål, som jeg tenkte var uvanlig å bruke på bygninger av denn størrelse.
Når vi kom inn i hangaren, gikk vi ned i kjelleren. Vel egentlig kjørte vi inn i hangaren og der var små gule lys som blinket, og en stor hangar dør. Opp av bakken var det masse rør som det kom kjetting ut av som stengte all dørene. Så begynte gulvet, som var på størrelse med en fotball bane, å bevege seg nedover. Hele hangaren var en skjult heis.

Robert: Så det var nesten som en hydraulisk jekk i en garasje ??

David: Ja, men denne var bygd for å løfte skikkelig tunge ting. Gulvet var laget av betong. Gud vet hvor mye det veide. Hele tingen ble løftet opp og ned ved hjelp av gigantiske snekkedrev.

Robert: Jeg skjønner, det er jo mye mer stabilt enn et hydraulikk system.

David: Ingenting kan bære så mye som et snekkedrev. Disse tingene var på størrelse med sequoia trær, (gigantiske grantrær, som bare finnes i nord Amerika)
og det var minst 12 stykker av dem som senket gulvet. Vi ble senket ned minst 60 meter, før vi var på samme nivå som gulvet i en kjempestor underjordisk hangar. Hangaren hadde et stort buet tak, men var så stor at du kunne ikke se hvor langt det gikk.
Det gikk som i det uendelige, og jeg tenkte: "herregud, du kan jo parkere hundre av boing 747 her nede, uten at de sto i veien". Og da spurte jeg: "Hvordan i all verden klarer dere å holde dette rent ?". I de så meget rart på meg. Jeg tror at de kanskje ikke ville tro at jeg tenkte på sånt. Veggene her inne var minst 10 meter høye, og langs dem var det forskjellige verskted, og laboratorier + et par store arbeidshaller. Så vi kjørte videre langs alle mulige slags typer luftfartøy, som jeg akdri hadde sett. Noen hadde jeg sett, som XB-70.

Robert: Var denne plassen gravd ut i jord, eller var det fjell ??

David: Jeg vet ikke, alt var dekket med et keramikk lignende materiale.

Robert: Jeg trodde at det var fjell som var rundt den tørre sjøbunnen ? De må jo være ganske solide ?

David: Ja. Det er jo alle mulige slags fjelltyper rundt det området. Jeg så aldri noe skitt der, fordi alt var dekket av dette keramikk laget. Det mest interessante for meg, og er fremdeles, er hvor utrolig opplyst alt var. Det var ingen skygger noensteder. Og der var ingen lys armatur noensteds. Jeg undret på hvordan de genererte så mye lys. Det så ikke ut som om at veggene, taket, eller gulvet var opplyst. Men hver eneste kvadratcentimeter av dette stedet var opplyst, og allikevel var der ikke noen synlig lyskilde.
Og etter at vi hadde kjørt en stund, og hadde passert mange forskjellige typer fly, svingte vi til venstre, noe som førte oss vekk derfra hvor alle jobbet. Jeg kunne se masse mennesker som jobbet på forskjellige ting. Disse flyene virket som om de fungerte. Noen av disse hadde jeg verken sett før eller siden. De var omvendt dråpeformet, Og i tillegg var der noen som lignet på en delta vinge. En av flyene var XB-70, en delta vinge bombefly som var bygget i 1959.. ??????

Robert: Og du var i Area-51 i 1971.

David: Korrekt, 20 Juni, 1971.
Og vi kom der, og det var bare utrolig, vi bare kjørte opp til en av disse store ståldørene og en av officerene gikk ut av bilen og la hånden på en sånn der skanner type ting, den blinket et lys på ham. Jeg trodde den tok bilde. I ettertid, ville jeg gjettet på at det var retina-skanner utstyr. Og etter at denne fyren var skannet, åpnet døren seg. Dette var i 1971.

La meg sette tingene i perspektiv, dette var i 1971, vi hadde ikke laptop komputere, ingen modem, ikke fax, ikke video spillere, ingen mobil telefoner, vi hadde ikke engang håndholdte kalkulatorer. Texas Instruments utviklet dette omtrent 5 år senere. Så hvor i all verden hadde disse folkene denne teknologien fra ???

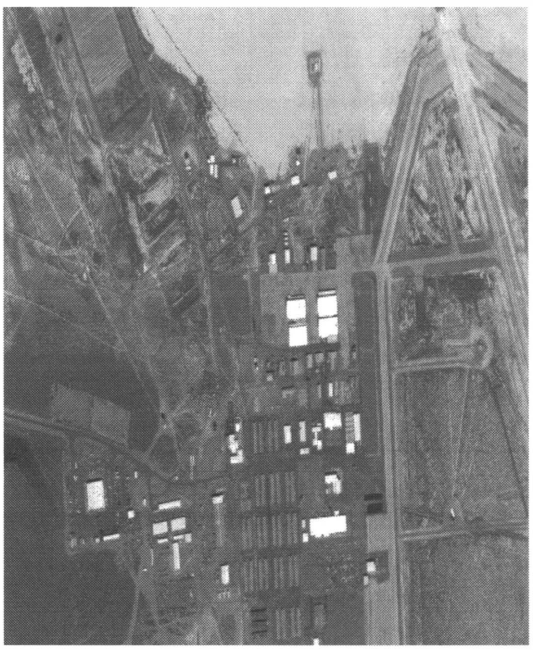

Med en gang vi kom inn i dette rommet, merket jeg at temperaturen ble øyeblikkelig kaldere, dette fordi at jeg hadde merket meg at det var varmt i de åpne områdene som vi hadde kommet fra. Det var veldig kaldt i dette rommet. Du kunne nesten se pusten. Og når vi entret rommet kom lyset på, hvor enn det kom fra. Og igjen kom det ingen skygge noensteds.

Så skrudde en eller annen på en bryter, og aktiverte en vinsj forbundet med en stor platform. De løftet opp platformen, og på platformen var en gigantisk "elektromagnetisk fusjons motor". Jeg bare visste det, fordi den lignet på min, med unntak av at denne var på størrelse med en buss, min var på størrelse med en melon.

Du kan gjenkjenne maskiner som er sammenlignbar. Hvis du hadde tatt en motor ut av en Ford T modell, og tatt en motor ut av en Dodge Viper, ville du kunne sammenlignet motorene med hverandre. Du ville kunne sett at motorene var basert på de samme prinsippene, men forskjellen i ytelse ville vært
nesten så du ikke kunne tro det.

Det var samme situasjon med min motor, og denne som jeg så her. De fungerte begge på de samme prinsippene, men nivået kunne sammenlignes med Model T og en Viper motor. Den motoren som de hadde her var så utrolig kraftig. Det var mange ting ved den motoren som jeg ikke kjente igjen, av årsaker som jeg fikk vite senere.

Robert: På dette tidspunktet, så du bare denne motoren ?? Hvor var resten av kjøretøyet ???

David: Vel, det var her det argumentene begynte. De spurte nemlig om jeg likte hva jeg så, jeg svarte: "vel, ja men jeg er forvirret. Jeg trodde at jeg var den første som bygget en sånn motor"

Og det var da ting begynte å bli merkelig, Obersten som var med Dr. Rudolph sa: "Du har vel lyst å hjelpe oss med denne motoren her, siden din er veldig make til denne ?. Du vil vel hjelp landet ditt ???"

Vel jeg hadde det amerikanske flagget som laken. Og jeg lyttet til Anita Bryants plate før jeg gikk og la meg om kvelden. Så jeg var en sånn patriotisk flagg bærer, til og med i 70 årene. Selvsagt var det

ikke særlig populært å gjøre det, siden vietnam krigen fremdeles herjet. Mine overordnede forsto ikke hvorfor jeg elsket Amerika så mye, men det var bare sånn jeg var oppfostret.

Så til og begynne med besluttet jeg meg for å hjelpe til med denne motoren. Men dog var jeg ganske nysgjerrig og spurte, "hvor er de folkene deres som bygget denne maskinen ?". Der var en liten pause så svarte han at: "Vel de er på ferie akurat nå, du har jo skoleferie nå ikke sant ?. Jeg sa: "Ok, det er bra, finnes det noen notater som jeg kan få se på ?" Så ble jeg fortalt: "De tok med seg notatene hjem, som hjemmelekser, du får jo hjemmelekser, gjør du ikke ?" Og jeg tenkte at dette var virkelig nedlatende. Jeg er tross alt 17 år gammel, men det var sånn de behandlet 17 åringer på den tiden. Så jeg tenkte at jeg skulle spille med den der idioten.

Jeg sa meg enig i å hjelpe dem, men trengte å se nærmere på motoren, og de var enig. Og på dette punktet gikk jeg opp på platformen som motoren sto på. Og jo næremere jeg kom, jo mer gikk det opp for meg at disse menneskene ikke hadde noen anelse om hva denne motoren var for noe. De prøvde fremdeles å finne ut hvordan den fungerte. Og når jeg var omtrent 1 meter i fra maskinen, noterte jeg meg en perfekt skygge av meg selv på motoren.
Og hva sa jeg til deg tidligere ?

Robert: At det ikke var noen skygge noensteds.

David: Riktig, så hvordan kunne skyggen min vise seg på denne tingen ??. Og mer merkelig var det at skyggen beveget seg et halvt sekund etter meg. Det fikk virkelig min oppmerksomhet. Og jeg tenkte at Hvis dette er hva jeg tror det er, så må det være en legering som reagerer på varme. Men så kom jeg på at det eksisterer jo ikke noen kjente materialer som reagerer sånn. Så jeg så opp på maskinen og spurte om jeg hadde tillatelse til å kunne klatre opp der, hvor skaden på motoren var. Denne tingesten hadde et stort hull, som var vel 1 meter i diameter, og det var det området som interesserte meg mest. Nå tenk på en figur som likner på et 8 tall, og der hvor sirklene er inntil hverandre, det er orkanens øye, det var der dette hullet var. Jeg anntok at denne tingen hadde hatt et brudd i det magnetiske feltet, det magnetiske feltet fungerer som en beskyttelse mot reaksjonen innvendig i fusjons motoren.

Prisippielt fungerer motoren som en magnetisk flaske, eller sfære, og innenfor holdes energien tilsvarende solen, eller som en kontinuerlig detonerende hydrogen bombe. Det er ikke umulig å finne ut hvordan dette fungerer, fordi det skjer hele tiden ute i verdensrommet. Sorte hull kan suge til seg en hel galakse med alle stjerner og planeter inn i et punkt.
Åpenbart har ikke et sort hull problemer med å holde denne fusjons energien.

Det jeg gjorde var å matematisk finne ut hvordan lage et kunstig sort hull. Og fordi dette er basert på en
8 talls figur, så vil det med en gang det har stabilisert seg selv være en kontinuerlig implosjon uten å trekke til seg alt i nærheten. Men denne motoren i Area-51, hadde mistet sin stabilitet i midten av denne 8 talls figuren, og derfor var jeg så nysgjerrig på denne skaden.

Måten denne motoren var bygget på, var skikkelig bra. Der var ingen skruer, nagler eller noenting som kunne forklare hvordan de hadde satt sammen motoren. Det så heller ut som om den hadde blitt dyrket fram, enn å ha blitt satt sammen. Og jeg tenkte: "Oi, de som har bygget denne motoren, har virkelig en
utrolig konstruksjons teknikk."

Over de senere årene, har jeg vært i stand til å kopiere noe av denne tekniken i et eksperiment som jeg gjorde. Jeg var om

bord i en av Romfergene i 1993. Det var en del av GAS (Get Away Special) programmet. Det er hvor du leier av plass i en 200 liter stor trommel for et prosjektet du har.
Det første jeg gjorde var å smelte legeringer sammen, og nå du snurrer dette i et vektløst rom, kan du lage det i det omfanget du vil, fordi jeg fant ut en måte å kontrollere dette på.
Det har alltid vært et spørsmål om hvordan du kan forme metall i et vektløs miljø. Det er en oppdemningsløs prosess. Et spesielt fenomen.

Robert: Du lagde noe, uten å bruke en form ??.

David: Korrekt, Jeg fant ut hvordan ta en smeltet klatt, som svevde i dette vektløse rommet, og kontrollere det. For hver geometriske form og utseende, finnes det en korresponderende lydfrekvens. Så jeg skapte denne maskinen, som var koblet til en Moog synthesizer, som tillot meg å skape en hvilken som helst form ut av dette flytende metallet bare ved å spille noen toner.
Denne maskinen skapte synkrone lyder, som selv i rommet vibrerer, og som hjalp meg å lage disse formene av flytende metall. Denne prossessen beviste hva jeg hadde mistanke, om når jeg først så denne maskinen i Area-51 i 1971. Hvem det enn var, så hadde de brukt denne prosessen. Og dette skapte enda flere spørsmål for meg, hvem hadde bygget denne maskinen ute i rommet ?. Jeg har aldri snakket med noen om dette offentlig, men jeg var nysgjerrig og ønsket å kopiere utseende på denne maskinen, som helt klart var bygget i rommet.

Robert: Noe som betyr det ytre rom ?.

David: Det må være i det ytre rom. Tilsvarende intergalaktisk ytre rom, vekk fra alle planeter eller stjerner.

Robert: Dvs. at det må ikke pavirkes av noen som helst gravitasjons krefter ?.

David: Jess, jo mindre jo bedre, det blir kalt gravitasjons påvirkning. De ville ikke ha noen som helst ytre påvirkning, som kunne skade tilvirkningen av denne legeringen.

Men tilbake til når jeg plasserte hendene mine på denne motoren for å dra meg selv opp, og når jeg begynte å klatre på utsiden av denne motoren, som var designet med et ytre skjelettstruktur.
Den beste måten å forklare dette på er å se på designet til H.R. Geiger, han som står bak designet i Alien filmene.

Robert: Hva hendte når du berørte motoren ?.

Davids: Den var varm, noe som ikke var logisk, med tanke på så kaldt det var i denne hangaren. Du kunne nesten se pusten din. Jeg så meg rundt på gulvet, og så ingen strømledninger, og jeg spurte meg selv om hvordan i all verden kan denne legeringen være varm. Legeringen var virkelig hard, det hardeste jeg noen gang hadde berørt. Det ga ikke etter noensteds.
Overflate-strukturen føltes mer som barnehud, det var smidig, men varm og

hard.

Robert: Det er jo merkelig, spesielt for metall.

David: Ja, og jeg tenkte, hva i all verden er det som foregår ?. Og mens jeg krøp rundt der oppe, berørte jeg overflaten, og den reagerte.

Når jeg snudde meg rundt, og så på disse luftforsvars mennene, hang alle med geipen. Og jeg anntok da at denne reaksjonen med metallet ikke hadde hendt når disse menneskene hadde jobbet med motoren, for når jeg berørte metallet, kom disse blå og hvite virvlene som danset nedover motoren. De så nesten ut som sånne bølger som en kan se på et oscilloscope. Og når jeg trakk til meg hånden, stoppet det.
Og jeg sa, "wow, den reagerer"

Så jeg fortsatte å klatre opp, inntil jeg nådde midten på motoren. Den hadde disse fiber lignende ledninger som stakk ut som grener fra hullet. De så ut som sånne optiske fibre, men disse var fyllt med en flytende veske. Det lignet på veldig små plastik-rør, på størrelse med engle hår(en type pasta), som gikk i alle retninger. Det var millioner av dem over skroget på motoren. Og jeg tenkte, oj dette virker kjent. Så bare kom det til meg, de ser jo ut som neuro synaptiske avfyringer. (sånn som hjernen fungerer) det var millioner av dem, som gikk rundt omkring på motoren. Så jeg tenkte at kanskje motoren var designet, som en hjerne med et ytre skjellet. Da jeg strekte ut hånden og berørte disse fibrene, fikk jeg bekreftet at de var ganske solide og at det fløt noe veske gjennom dem. Og uansett hvor jeg rørte, eller hva jeg rørte, var det som en skjelving av synlig lys.

Mens jeg gikk inn i det ødelagte området på denne tingen, sa jeg endelig til disse luftforsvars folkene:
"Vet der at dette er ikke bare en motor, men også en kraftstasjon. Det må sannsynligvis ha vært i en stor farkost av noen slag. Hvor er denne farkosten ?". Nå var ikke disse mennesken glad, men jeg fortsatte.
"Og et så stort fartøy må ha hatt en besetning, hvor er disse ?. Hva har dere gjort med dem ? Dette er helt klart ikke Amerikansk eller Sovjet teknologi, eller hva gutter ?. Dette er en slags utenomjordisk ting, hvor gammel er den ?. Har dere gravd den opp ?. Er den millioner av år gammel, eller har dere gutter skutt den ned ?." Og jammen ble de oppskaket. De beordret MP"ene til å hente meg ned fra motoren. I det jeg var på vei ned fra motoren, var jeg skikkelig sur. Jeg var så sur fordi jeg hadde fått nok. På dette tidspunktet visste jeg hvor JEG var. Og jeg visste at denne motoren ikke var fra Jorden.
Jeg visste ikke hvor den var fra, eller hvor lenge de hadde hatt den, men det var åpenbart at mitt syn på virkeligheten ble plutselig forandret. Jeg vokste nemlig opp i en verden hvor regjeringen ikke løy.
Vi hadde nemlig nettop landet på månen året før. Og her hadde luftforsvaret en teknologi som de ikke hadde fortalt noen om. Dette gjorde meg rasende.

Robert: La oss gå tilbake litt. Når du var på motoren, var det noe du så, som du fortalte meg om i en tidligere samtale, noe som jeg syns er virkelig fascinerende. Når og hvordan så du innsiden av motoren ? Kan du beskrive krystallene ?

David: Det som skjedde; var at jeg spurte om lov til å inspisere det ødelagte området på innsiden av motoren, der motoren var ødelagt. De nølte litt på dette spørsmålet.

Robert: Dette var før du fikke dem sint ?

David: Ja, før jeg kom ut av det ødelagte området, kjempe sint. Når jeg gikk inn i dette området, sa de til meg at jeg skulle være rask. Så jeg gikk inn, og så på dette øde-

lagte området. Det var veldig spesielt, fordi det var en utrolig og annerledes teknologi, oppover og nedover på motoren. Og jeg kom ikke mer enn ca 1 meter inn i motoren før jeg støtte på en vegg. Og denn veggen var som en iris-lukker på et kamera. Døren hadde mange sånne vifteformede avlåsningsmekanismer, som utvider seg eller krymper.
Og jeg har alltid syntes at den type design ville vært den kuleste dør som finnes. Vel der var en sånn liten rund belg lignende ting, som jeg bare plasserte hendene mine på, og døren bare plutselig åpnet seg.

Robert: Den åpnet seg for deg ?

David: Den lagde såvidt en lyd.

Robert: Kanskje det var derfra du fikk inspirasjon til den dør designen du så i Area-51 ?

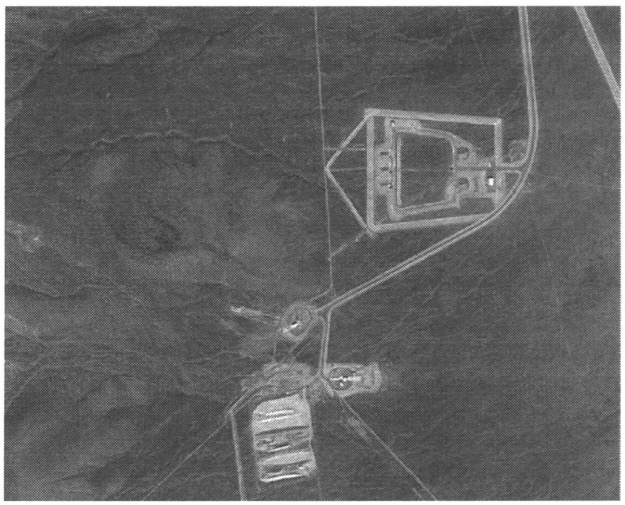

David: Det kan ha vært, jeg vet ikke. Men jeg fikk sjansen til å gå dypere inn i motoren, og det jeg så der var fascinerende. Det var en så spesiell "trip" fordi at på min egen motor var alle delene så små, jeg hadde måtte til og med lage noen av delene under mikroskop. Men dette her var en kopi av mitt basic design,
som var stor nok til å gå igjennom. Men denne motoren hadde helt andre deler, i stedet for de tingene som jeg hadde i min egen motor. Og disse andre delene var ting som jeg ikke kjente igjen, eller hadde mulighet for å ane funksjonen av. Der var krystaller som pekte mot hverandre, med et eventyrlig utseende. Og de var integrert i disse plasma rørende som gikk overalt.

Og i min motor, hadde jeg hatt et stort problem med å få en cyclotrone til å forme trykkbølgene som jeg trengte for fremdrift. Denne tingen hadde en form for ventilasjonssystem, som tillot plasmaen å bli ført ut gjennom en kanal som lignet på gjellene på en hai. Hele systemet så nesten organisk ut, og det virket levende. Både organsisk og ikke organisk på samme tid. Det var en oxymoron, hvordan forklarer du noe sånt ? Så jeg fikk se masse ting inni der som jeg ikke kunne tro var sant.

Robert: Hvor mange minutter var du der inne ?

David: Jeg tror ikke at jeg var der mer enn 5 minutter. Jeg vet at det ikke høres mye ut, men jeg følte det som om jeg var der en uke.

Robert: Og jeg tror du nevnte, at du har fotografisk hukommelse.

David: Javisst, Jeg tok bilder non-stop hele tiden. Jeg bare absorberte allt. Og når jeg gikk derfra, rørte jeg ikke denne "belgen" som hadde åpnet døren, men med en gang jeg passerte det stedet lukket døren seg bak meg. Jeg fortalte aldri disse luftforsvarsgutta, at jeg hadde vært inne i dette området. Jeg tror faktisk ikke at de visste at det fantes enda et rom de kunne gå inn i.

Robert: Hvorfor ?

David: Jeg tror ikke at den tillot dem adgang, Det var en tilstedeværelse i denne maskinen, en uavgengig eksistens. Akurat som du har med et menneske eller en person. Så når jeg kom ut av maskinen, var jeg forbannet, fordi jeg visste at vi kunne ikke ha bygget motoren på noen som helst måte. Motoren hadde en type felt-oppdemning basert på krystall energi, gjort på en sånn måte som vi ikke kan forestille oss.
Jeg måtte ha jobbet veldig lang tid med den motoren for å kunne finne ut hvordan den virket. Der hvor jeg sendte plasmaen i en linjær retning, var denne motoren designet for å kunne gå hvor den ville, fordi den kunne styre plasmaen i alle retninger. Og det er umulig.

Robert: Med en rakett ?

David: Ja, denne tingen kunne gjøre hva som helst. Og jeg lurte virkelig på hvem i all verden kunne ha bygget den. Så når jeg begynte å klatre ned på utsiden av motoren, etter at vi begynte å krangle, merket jeg at hvor enn jeg brørte motoren, reagerte den ikke lenger med sende disse søte virvlene med blå og hvit energi. Fargene hadde forandret seg, til rød-oransje flamme lignende mønstre. Og når jeg roet med ned, for å finne ut hva det var, forandret det seg tilbake til det blå-hvite rolige mønsteret.

Det var da jeg skjønte at motoren ikke bare var varme sensitiv, men reagerte også på mentale bølger. Den var symbiotisk (empatisk) og vil sense hvordan du tenker og føler. Dette tillater en å styre motoren, og dette vil si at motoren hadde bevissthet.
Og den visste at den var der. Og jeg visste at den visste at JEG var der.

STERKE MØTER MED DE UTENOMJORDISKE

KAREN-SOFIE THORSTENSEN

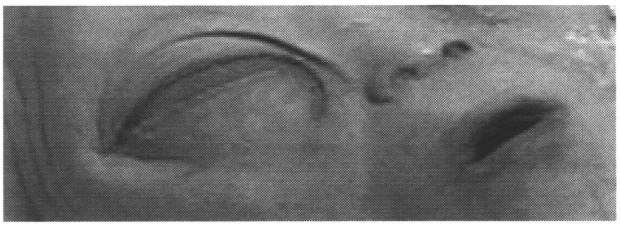

Jeg vil gjerne dele med Neti en opplevelse jeg hadde for noen måneder siden. Jeg har hatt kontakt med de utenomjordiske i snart 10 år. Til å begynne med kom de ofte, men i de senere årene er det sjeldent jeg får besøk. Jeg har skrevet om mine opplevelser og de slutningene jeg har truffet i mine tre bøker. «Alfa Centauri Forbindelsen» - «Forbindelsen med det Indre og Ytre Univers» og «Kjærlighetens Budbringere». Jeg er interessert i «Nuts and bolts» teoriene når det gjelder Ufoer, men har valgt å fokusere på «hva de ønsker» - og «hva vi kan lære» av dem. For meg personlig har det vært en spirituell vandring hvor jeg har søkt etter mine svar på livets mysterier. I mars skjedde det noe jeg har ventet på lenge og som jeg her deler med leserene av bladet.

NATTEN 25-26 MARS 2002

(se tegning side 20)

Dette møtet med mine utenomjordiske venner er det sterkeste jeg har hatt. Dagen etter var jeg fremdeles i sjokk, og kunne nesten ikke tro hva jeg hadde opplevd. Jeg har utallige ganger bedt om å få se dem lys våken i den tredimensjonale virkelighet. Og nå har det skjedd.

Jeg sov dypt da jeg plutselig våknet (ca. 03:30) av at det ene neseboret føltes rart. Med en gang skjønte jeg at noe var i emning. Jeg lå på ryggen med dynen helt opp under haken. Forvirret tittet jeg rundt i rommet, og da jeg så mot vinduet kunne jeg se en vibererende energi. Sjokkert så jeg omrisset av et «menneske», og dernest et til. De utenom- jordiske hadde menneskelig fasong, men var litt lavere enn oss. Kroppene var smalere, mer delikat. Skuldrene

var ikke fullt så brede som hos menneskene og hodene var omtrent 5 cm høyere. De hadde ikke store hoder slik man ofte ser på bilder, men lengre hoder med høyere panner. Jeg så ikke ansiktene, men kroppene så jeg tydelig. Kroppene var melkehvite, og de var et typisk uttykk av en fysisk/ eterisk virkelighet. Jeg vet ikke om de hadde på seg klær, men i så tilfelle måtte det være en trang ettersittende drakt. Jeg kunne på et vis se igjennom kroppene, men de var alikevel tydelige.

De beveget seg sakte. Det kunne se ut som om de fløt i vann, for de hadde en glidende måte å bevege seg på. Jeg kjente ingen sterk energi i rommet slik jeg vanligvis gjør. Alt var «normalt», men jeg visste at jeg hadde stort besøk. Siden jeg aldri har sett dem med øynene åpne, ble jeg virkelig redd. Her var **beviset** jeg hadde ventet på. Hjertet hamret i brystet, og det tok alt mitt mot å ikke løpe ut av sengen.

Med halvåpne øyne lå jeg stille og betraktet dem. Jeg visste at det fantes flere i rommet, men jeg hadde ikke mot til å se meg rundt. Det føltes tryggere å se mot vinduet, for det ligger ca. 3 meter fra sengen. Lenge lå jeg å så på dem da jeg følte den kjente stikkende, «syreaktige» energien komme inn i kroppen, og forsto da at det var denne rasen jeg hadde hatt beøk fra de siste årene. Raskt gikk den stikkende energien over til at huden begynte å «brenne». Det har jeg også kjent før, men trodd at jeg hadde fått en eller annen sykdom.

De beveget seg hele tiden, men forlot ikke vinduet. Det var nå tre stykker av dem. Så løftet den ene seg fra gulvet og svevde lett som en fjær rett ut igjennom vinduet hvor doble gardiner var trukket for. De andre fulgte etter. De la bena mot vindus-karmen og svevde ut. Jeg trodde de hadde reist sin vei, men den gang ei. Plutselig kom alle tre svevende inn igjen, og de bar noe imellom seg. Jeg er ikke sikker på hva det var, men fikk en følelse at det kunne være en slags rør.

Så skjedde noe utrolig! Jeg så flere ansikter som svevde utenfor vinduet. Av en eller annen mystikk grunn kunne jeg se rett ut igjennom gardinene. De svømte i luften mens de nysgjerrig stirret inn i rommet. De var så søte, og jeg følte en utrolig godhet fra dem. De minnet meg om små barn. Det tok all min fokusering å se dem og jeg holdt fast bildet av dem så lenge jeg orket.

Nå begynte ting å skje i luften omkring meg. Mange spiraler på størelse med fotballer svevde rundt i rommet. En stor spiral la seg rett over sengen, og da jeg så opp mot den kunne jeg se flere beveglige farger pulsere i midten. Stråler av lys kom inn gjennom vinduet og feide gjennom rommet med små mellomrom. Strålene var ikke skarpe, men duse og gråhvite. Flere ganger kjente jeg skarpe stikninger under føttene, og fargede kuler av lys danset rundt i rommet. Noen av kulene var indigo, noen rosa og andre blå. Fargen på disse kulene var meget vakrere enn de fargene vi normalt ser på jorden. Fargene lyste innenifra og ut.

Frykten begynte å avta, så jeg beveget meg forsiktig. Jeg var redd for at de ville forsvinne hvis de så at jeg var våken. Jeg sendte telepatiske spørsmål til dem, og (tror jeg) fikk svar, men var usikker på om det var dem som svarte meg eller om det var mine egne tanker. En ting jeg «hørte» var: «Du har ønsket å se oss», og det hadde de rett i. Kanskje man skal være forsiktig med hva man ønsker seg.

Plutselig kjente jeg at dynen beveget seg, og å si at jeg kvakk er en svak beskrivelse. Forsiktig samlet jeg bena, og kjente til min enorme lettelse at katten min lå der. Den hoppet ned på gulvet og gikk inn i stuen, men kom snart tilbake å la seg på sin faste plass. De utenomjordiske viste ingen interesse for meg. Ikke èn gang så jeg at de snudde seg mot meg. De var helt og holdent opptatt med .. hva det nå var. I ettertid er jeg litt skuffet over at de ikke erkjente mitt nærvær. Kanskje de ikke ville skremme meg?

Jeg strevde for å se ansiktene deres tydeligere - uten å lykkes. Jeg tror en av dem kom mot meg en gang - men jo nærmere han kom dess utydeligere ble han. Jeg sier han, men vet ikke hvilke kjønn de var. Jeg er ganske sikker på at de er androgyne.

Utenfor vinduet så jeg to hoder i siluett mot den lyse bakgrunnen. De tittet inn i rommet, og må ha hengt opp ned langs veggen for å kunne se inn i rommet på den måten. Jeg ble modigere, og så meg rundt i rommet. Der var det stor aktivitet. Forskjellige «ting» i de utroligste farger, og spiralene svevde stadig rundt. Jeg ble så sliten at jeg lukket øynene. Av en mystisk grunn følte jeg meg utmattet og øyene sved.

Med en gang øynene var lukket så jeg en planet klart og tydelig for mitt indre blikk. Jeg sto plutselig på en strand og så utover et vakkert hav. Fargen på vannet var lys fiolettblått. Det kruset seg lett i små bølger, som jeg forsto var av en høyere energi enn vårt eget tunge vann. Når bølgene brøt sprutet det bittesmå, glitrende vanndråper opp i luften. De små vanndråpene svevde over hele havet. Langt der ute dukket et dyr opp av bølgene. Det så ut som en sel som kom opp for å puste. Den dukket så under igjen. Selen var lys blå i fargen. Utrolig.

Nå skjedde noe rart. Det var som om noen malte med sort maling i luften foran vinduet. Det begynte øverst og ble etter hvert mørkt nedover. Da alt var helt sort foran øynene mine, så jeg mot bakgrunnen

en stor, dråpeformet gjenstand med «hale». Fargen på gjenstanden var mørk blå. Over hele den glimtet det i masse små lys. Jeg vet ikke hva det var, men tanken slo meg at det kunne være en romstasjon eller et stjerneskip.

Igjen lukket jeg øynene. De sved av å stirre så intenst ut i rommet. Umiddelbart befant jeg meg på et romskip. Jeg sto inne i et forholdsvis lite rom. Foran meg var et kontrollbord og i midten av kontrollbordet lyste en sterk lampe. Jeg kunne se ut i universet fra vinduet som buet seg over instrumentbordet.

Kanskje forflytter bevisstheten min seg ved slike opplevelser til mitt «fremtidige» jeg, slik at jeg faktisk ser ut av øyene på en av mine høyere aspekter? Kanskje ble jeg ett med en på romskipet - som er mitt fremtidige selv. (?)

Etter hva føltes som en evighet, forsvant de utenomjordiske ut av vinduet. Spiralene og fargene ble borte, og jeg kunne igjen se gardinen som var trukket for. Ute i veien er det et sterkt gatelys, og jeg kan skimte lyset igjennom de doble gardinene som er hengt opp for å holde lyset ute. Jeg så hodet og kroppen stå helt stille bak gardinen. «*Beveg deg*» - sa jeg, for å se om jeg fikk respons. Hodet ble sakte og med nykkete bevegelser lagt over mot venstre. Jeg var fremdeles ikke sikker på om det var en illusjon. «*Du kan vel vinke til meg før du går*», sa jeg, og en hånd ble løftet opp som en hilsen.

Vel, i skrivende stund er jeg ikke sikker, men jeg tror en av dem sto der en stund for å «passe på meg», og jeg tror også at de nøye fulgte mine reaksjoner og min oppfattelse av alt som skjedde. (selv om de virket helt uinteressert i meg under besøket). Jeg tror nok at de fikk med seg at hjertet mitt hamret av frykt da de først kom inn i rommet.

Jeg håper jeg besto «prøven», og at de er fornøyd med reaksjonene mine. Kanskje kommer de tilbake en dag? Det virker alltid som om de kommer når jeg minst venter dem. Jeg har opplevd noen små ting i løpet av det siste året, men for det meste har det vært stille.

Jeg har fundert på hva de gjorde hos meg. Dette er for så vidt gjetning, men mine gjetninger viser seg ofte å stemme, så jeg tar med det jeg (tror) kan være grunnen til besøket.

For noen uker siden skjedde noe som jeg var usikker på. Av og til braker det i (murveggen) i soveværelset mitt, og da føler jeg at noen kommer. Det skjer alltid om natten. Denne gangen braket det høyt i veggen, og jeg våknet av lyden. Så kjente jeg en vind i ansiktet og rett etter følte jeg to ansikter komme (farene) over meg. De to ansiktene sto bare noen centimeter fra mitt eget og de studerte meg på en frekk måte. Jeg følte det som en overskridelse av grenser, og med en utilsløret nysgjerrighet som jeg satte lite pris på. Jeg så ansiktene til de to med øynene lukket og oppfattet dem som menneskelige. Det var ubehagelig, og jeg har aldri før opplevd noe som strider mot følelsen av at det var en «godartet opplevelse». Jeg sendte dem kjærlighet og så ba jeg dem være så snill å (dra ditt pepperen gror) - for å si det slik.

Jeg føler at det de utenomjordiske tok med seg inn i leiligheten ble igjen da de dro. kanskje er det en form for energisperre som gjør at ikke alle kan suse inn her som de ønsker. Jeg trekker alltid lys ned i leiligheten når jeg legger meg, men mulig er det ikke er nok. Hvis det virkelig er en sperre for visse energier føler jeg at det ligger inne i veggen.

Jeg er ganske sikker på at de åpnet noe i synet mitt slik at jeg kunne se dem. Jeg så jo faktisk rett igjennom gardinen, det var som om den ikke var der i det hele tatt. Jeg kunne se de to som tittet opp ned inn av vinduet, og jeg så da de svevde ut og inn i rommet.

Spennende er det!

Natten 31 mars-1 april

Jeg våknet midt på natten av at katten min kvesset klørne på teppet i soverommet mitt - og hele rommet var fullt av flygende energispiraler og farger. Det var overraskende, jeg hadde ikke ventet dem tilbake så snart.

Lenge lå jeg og så mot vinduet. Jeg så vibrerende energier og farger, men jeg kunne ikke se mine venner. Av og til trodde jeg at jeg så et svakt omriss, men jeg var ikke sikker. Noen av spiralene kom inn igjennom vinduet og svevde rundt meg i rommet. Det er rart med det - når dagslyset er der kan jeg ikke forstå følelsene mine når ting skjer om natten. Det er vanskelig å forstå den usikkerheten man kan føle når man ligger alene i et mørkt rom og spiraler og fargede energier fyller rommet. Jeg følte tydelig at de var der, men denne gangen fikk jeg ikke se dem. Etter en times tid døset jeg av, og da jeg igjen så mot vinduet var alt stille. De var borte, og hele rommet ble annerledes.

Ofte når jeg er iferd med å våkne og ligger og ser bak øynlokkene, ser jeg forunderlige ting. Denne gangen så jeg et rundt objekt som sakte svingte rundt. Objektet var fullt av lys, og det ser ut som et rundt romskip. Da jeg våknet denne morgenen så jeg objektet mye tydeligere enn jeg pleier. Jeg så det også nærmere. Jeg kunne se «platene», eller strukturen i skipet. Lysene så ut som små vinduer. Av og til ligger jeg og ser lenge på dette objektet som sakte snurrer «rett over meg». Tilslutt forsvinner det i det fjerne. Denne gangen var jeg ikke i tvil om hva jeg så. Det var et enormt romskip som jeg

betraktet nedenifra.

Jeg begynner å bli lettere frustrert over å ikke (helt) forstå hva som foregår, men håper at de opplyser meg mer med tiden. Jeg tror de viser meg ting som har et «jordisk» eller «tredimensjonelt» uttrykk slik at de gir meg et konsept jeg kan forstå.

NATTEN TIL 3 MARS

Og så skjedde det igjen. I løpet av ca. en uke fikk jeg besøk for tredje gang. Jeg våknet av at katten min hoppet ned på teppet. Har man katt vet man hvor lydløse katter er, men jeg hørte et tungt dump. Da jeg åpnet øynene så jeg omrisset av hodene til de besøkende, men det virket som om de skjulte seg med en gang de ble oppmerksom på at jeg våknet. Det skjedde ikke annet den natten enn spiralene som svirret rundt sammen med fargene. Hele rommet blir veldig rart - uvanlig når de kommer. Kanskje må man oppleve det, og selv føle den rare stemningen. Jeg lurer veldig på hva som er på gang. Vil besøkene fortsette eller vil de forsvinne for godt. Jeg har merket meg at jeg nå kan se mer med øynene åpne. Jeg ser bevegelser i rommet og skyggeaktige bevegelser og lysglimt på en annen måte enn før.

I en uke var de borte, så kom de igjen - og igjen flere ganger, men jeg så ikke de utenomjordiske, bare spirallene og de vibererende energiene.

Så natten til 27 april kom de igjen til syne. Jeg våknet av et høyt smell i veggen, og da jeg åpnet øynene kunne jeg se omrisset av de utenomjordiske, men ikke så tydelig som før. Store spiraller svevde rundt i rommet og jeg så en skarp, grønnefarge utenfor vinduet. Jeg fokuserte til øynene sved, men så kun hodene deres. Så så jeg en av dem på utsiden av vinduet. Han hang i luften mens han sakte svevde nedover. Plutselig kunne jeg se ansiktet hans. I ett sekund så jeg ansiktet tydelig, ikke detaljene - og i neste sekund var det bare omrisset av hodet, for så igjen å manifistere seg som et ansikt - som forandret seg mens jeg så på det. Det så menneskelig ut, men ting beveget seg noe nykkete og gikk inn og ut av fokus. Slik er det oftest i møte med andre dimensjoner, derfor er det så vanskelig å beskrive hva man har opplevd fordi man på et vis går den andre dimensjonen i møte. For eksempel kunne jeg se igjennom gardinen, og det er jo ikke normalt. Jeg så en masse bevegelser i rommet, og igjen kjente jeg at det sved lett i huden og jeg kunne føle den prikkende energien i kroppen.

Plutselig forandret skikkelsen i vinduet seg. Jeg så to store katteører som sto rett opp på hodet hans. Ørene var nesten like høye som hodet og avstanden mellom ørene på hodet var ca. 5 centimeter. Dette hadde jeg ikke sett før. Jeg lå lenge å så på mannen med katteørene, så sovnet jeg - eller, jeg husker som vanlig ikke hva som skjedde.

Neste morgen husket jeg at jeg ventet besøk av en dame som hadde hatt besøk av et kattemenneske. Ørene jeg hadde sett stemte nøyaktig med hennes beskrivelse. De sto ikke ut fra siden slik som på våre huskatter, men de sto rett opp og var meget høye.

Nå er jeg ikke lenger redd, men føler meg usikker på hvorfor de kommer, hvem de er? hvor kommer de ifra .... og (helt ærlig!) er de «snille»? De har aldri skadet meg, men det er frustrerende å ikke vite hvorfor de kommer. (I'll keep you posted).

Flere ganger i dagene som kom spurte jeg (telepatisk) hvor de kom ifra, og hver gang kom svaret "Sirius". Idet jeg ikke har hatt mer enn en kontakt med Sirius fant det rart. Jeg fikk ideen at jeg skulle kontakte en venn som har regelmessig kontakt med Sirius. Etter noen dager mottok jeg følgende svar:

«Men til saken; så vidt jeg noterte under vår telefonsamtale den 2/4 lurte du på hvor vesnene du opplevde kom fra - om det var Sirius?

- *Ja, de er fra en Sirius planet som heter* IANOARY *(som vår første måned er oppkalt etter; jfr. Ianus - som var gammel-italiensk gud for all inngang og begynnelse).*
- *Planeten er nr. 3 av 12 i bane rundt Sirius A.*
- *Den har mye hav, men relativt sett ikke så mye som Jorden. Planeten er av størrelse noe mindre enn Jorden.*
- *Ditt «forhold» til denne planet og disse vesener, er at du oppholdt deg der <u>før</u> din første inkarnasjon på Jorden for ca. 17.000år siden.* **(jeg har selv oppfattet det som 12.000 år, men det er ikke viktig!)** *Det var et slags «treningssted» for og før du skulle gå ned i 3D-eksistens på et sted som Jorden. Planeten har altså eterisk/ fysisk liv. Du var tilbake på Ianoary også mellom noen av dine jordinkarnasjoner. (om du lurer på hvorfor ikke alle, så er det slik vet du, at dersom noe karmisk «krever» det, må man «tilbringe» tid mellom jordinkarnasjonene i Jordens astralverden.)*
- *Disse vesener fra Ianoary utfører «over-våkningstjeneste» innenfor Ashtar-kommandoen - og da primært, vil jeg tro, ovenfor de som kommer derfra. (om ennmidlertidig). Forstår det slik at deres over-våkning/aktivitet, primært er relatert din helse, men ikke bare - «de utfører sine til-delte oppgaver» som det ble sagt.*

** Hva Alfa Centauri angår, så har jeg ikke spurt*

noe om det, bortsett fra å få bekreftelse på at

det var derfra du kom (-»hjemmefra») da du

kom til Ianoary.»

Det var virkelig interessant og oppløftende og få et svar på hvor mine nattlige besøkende kommer ifra.

Nærkontakt av første grad

Innerst inne håper vi kanskje alle at vi ikke er helt alene i det store, kalde verdensrommet. Noen håper sterkere enn andre.

Christina Pletten
08. mai, 06:00

- Man skal ha et åpent sinn. Men ikke så åpent at hjernen faller ut, sier Finn, som unnskylder seg litt for at han har etternavnet Kalvik.

16 mennesker sitter rundt et bord i et gråslitt møterom på Krohnsminde. Det er vårmøte i NETI (The Norwegian Organization for the Study of Extra Terrestrial Intelligence).

For å være helt ærlig så hadde vi forventet oss noe helt annet. Vi hadde sett for oss en samling bleke nerder, slik UFO-entusiaster vanligvis blir fremstilt.

Men NETI-medlemmene er utrolig forskjellige. Her er nesten like mange kvinner som menn, her er unge og eldre, fra alle typer yrkesgrupper.

Noen er skeptikere, andre er mer entusiastiske. Alle bortsett fra én har sett en UFO; på nært hold, eller svevende i det fjerne.

- UFO betyr bare uidentifisert flygende objekt, minner Finn om.

Seriøs

De er redde for å bli gjort narr av, slik UFO-entusiaster ofte blir.

- Vi er en seriøs organisasjon, sier Torgeir Hansen, som er formann i NETI.

Vi ser på video - på uklare prikker og dotter som farer over skjermen, fort eller sakte, i Mexico, i Sveits, og andre steder. Det vises intervjuer med UFO-observatører. Medlemmene er ikke uten humor.

- Han der likner på en som jobber på Ligningskontoret, sier plutselig en, til stor latter.

For foreningen er det viktig å få frem sannheten, sier Torgeir. Sannheten som de mener blir undertrykt av regjeringer og militærorganisasjoner.

- I fjor sto mange pensjonerte tjenestemenn frem på en pressekonferanse i National Press Club i Washington og fortalte at de hadde sett både romskip og romvesener. Det var folk med sikkerhetsklarering, folk med høy ranking innen militæret og slikt, forteller han.

- Det samme er tilfelle i Norge, sier han. Det finnes piloter, militære offiserer og andre som har sett uforklarlige ting. Men de blir kneblet, mener NETI, og hevder det finnes flust av eksempler, hvis man bare vet hvor man skal kikke.

- Under en direktesending fra romfergen på CNN, dukket plutselig et fremmed objekt opp. Da ble sendingen brått avsluttet, sier Torgeir.

Foreningens slagord er «vi vet».

- En av våre oppgaver er å påvirke regjeringer til å slutte å undertrykke informasjon, sier Torgeir.

- Vi skal få ut informasjon til folk, gjennom media og andre kanaler. Vi må skaffe bevis.

De 16 rundt bordet ser på hverandre.

- Hvordan skal vi klare det? spør en litt oppgitt.

Torgeir peker på videoen, der lysende kuler svever på himmelen over Mexico City.

- Flere tusen, kanskje millioner mennesker har sett dette. Det blir stadig flere, og det er et fenomen som sprer seg over hele kloden. Masseflyvinger over byer. Det samme er blitt observert i Kina, Israel, Japan og England, sier Torgeir.

- Det er nok ikke lenge før de lander offisielt i Mexico. Da blir det bevis nok.

Sår over skrulling-stempel

Mennesker tror på mye rart. Det finnes mange slags organisasjoner som eksisterer på grunn av en spesiell idé eller tro.

Allikevel får de som håper på besøk fra det ytre rom svært lett tildelt skrullingstempelet. Muligens er det fordi ekstremistene har preget offentlig opinion - grupper som Heaven's Gate, som begikk masseselvmord i håp om å bli plukket opp av et romskip.

SETI, et milliardprogram i regi av NASA, saumfarer himmelen i håp om å finne intelligent liv.

Vitenskapen har allerede fastslått at det finnes liv i verdensrommet, dog bare på bakterieplan.

Det er tydelig at NETI-medlemmene er litt såre over folks holdninger.

- Folk synes det er rart at vi tror på UFO'er. Men tenk på hvor stort verdensrommet er, hvor usannsynlig det er at vi er helt alene. Det er heller rart ikke å tro på UFO'er, sier Angelika Haugland.

Det påpekes at en ulempe med å være UFO-entusiast er at filmene og bildene alltid er uklare.

- Åh... hvis jeg bare hadde hatt et kjempeklart bilde som jeg kunne klaske i hodet på min far, sukker en ung mann.

Ett av medlemmene poengterer at det finnes like mange planeter i verdensrommet som det finnes sandkorn på jorden.

Fiendtlig homo sapiens

- Spørsmålet er, sier Torgeir, og ser megetsigende på sine klubbfrender: - Hva gjør vi den dagen avsløringen kommer?

- Det kan jo være hundre år til, kommenterer en.

- Nei da, sier Torgeir. - Fem, i det lengste ti.

- Da får vi legge ned, svarer en annen. - Da er det jo ikke noen vits lenger.

- Er dere redde for at de ikke skal være vennligsinnet?

- Nei, sier Torgeir. - Det er ikke det som er problemet. Problemet er at det er vi som ikke er vennligsinnet.

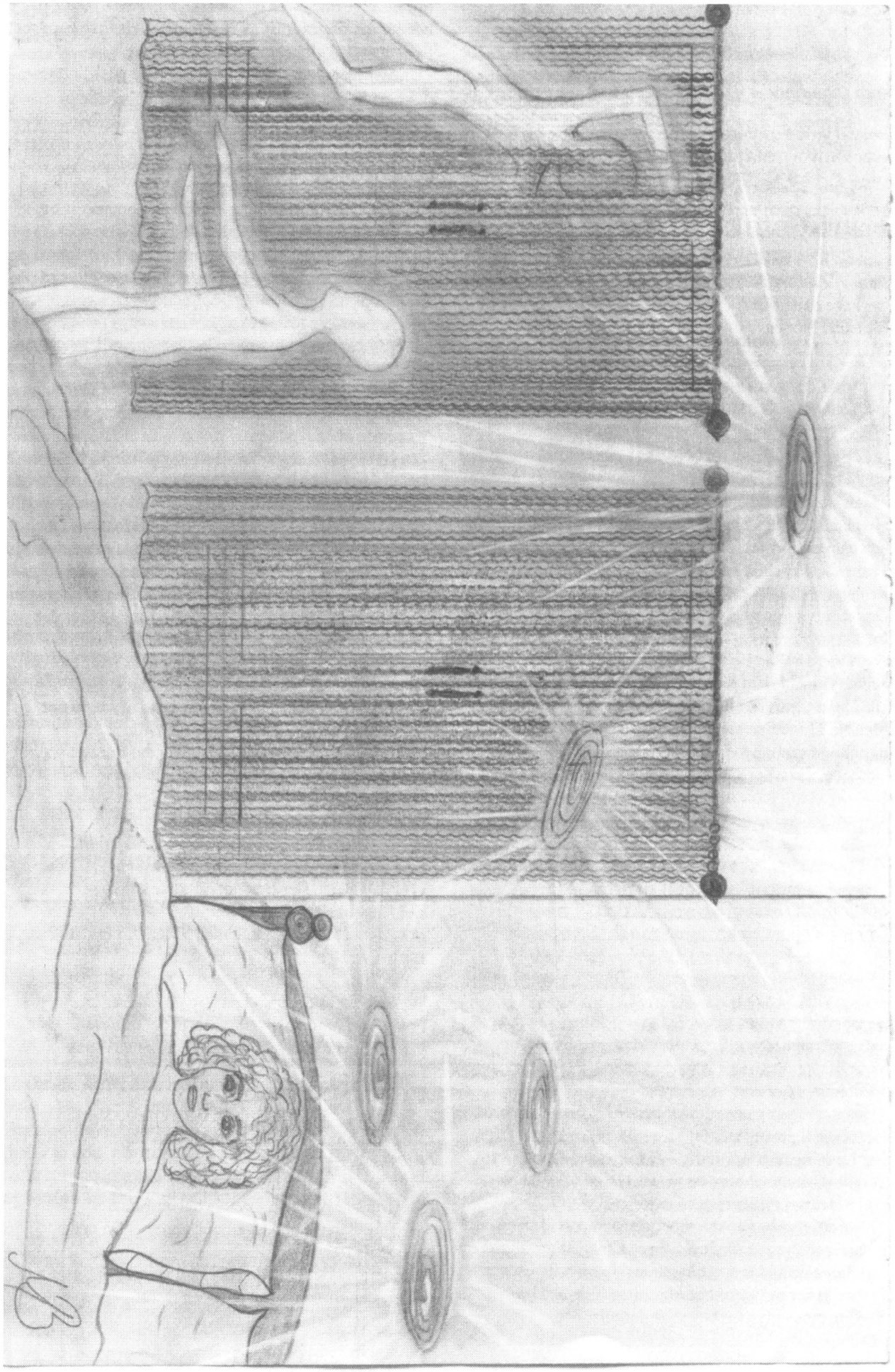

Observasjoner fra andre deler av verden!

Observasjonene i Washington fortsetter!

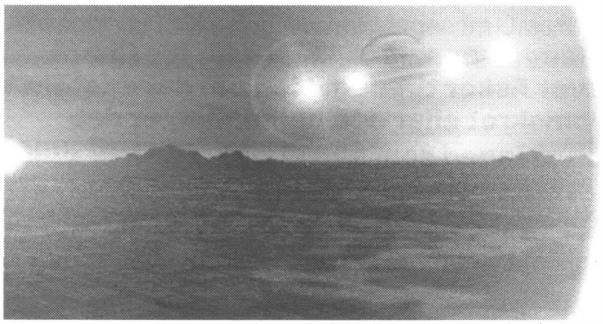

SEATTLE – september den 18 2002. En kvinne ringte for å rapportere om å ha nettopp observert et veldig stort "sigarformet" objekt som gjorde manøvreringer på himmelen i vest.
Sett nær flyplassveien og Spokane Avenue sør for Seattle kl. 1915. Vitne beskriver objektet til å være diskoslignede, eller kanskje formet som en sigar med en distinkt kule på toppen og med flere lys langs siden som blinket fra venstre mot høyre. Objektet gjorde store manøvreringer, utførte og sirkulere flyvniger. For vitnene så objektet veldig stort ut, kanskje 3 ganger så stort som en Boeing 747. Vitnene stoppet bilene sine og prøvde å dra andre bilister sin oppmerksomhet mot objektet på himmelen. Vi spurte vitne om det kunne være ballong, men hun nektet for det og sa at hun og kjæresten bodde nær Boeing Field og var vel kjent med alle slags normale fly.

SPOKANE – september den 14, 2002. Tre uidentifiserte objekter fløy fra øst mot vest kl 0515 fulgt av flere jagere. Vitne rapporterer: Tidlig

om morgenen hørte jeg en lyd som blandet seg med lyden fra motorveien. Det hørte ut som en folkevogn bug eller en chopper. Det var en mekanisk lyd. Jeg så ut vinduet mitt i andre etasje og så en katt som så opp mot himmelen i østlig retning. Det var da jeg så noe som lignet en planet, solide hvite lys og det bevegde seg mot meg(vestlig retning). Jeg tenkte på et fly, inntil lysene begynte å gjøre looper, halvmåner, figuren 8 og rette vinkler. Jeg vekte min kjæreste og ba henne lytte!
Hun hørte det og da sa jeg se der, å pekte. Jeg gikk ut og satt meg ned og fulgte med objektet mens det svevde og liksom gynget lit fra side til side. Da så jeg et objekt like sørøst. Begge stoppet opp i omkring 8 minutter før de begynte å bevege seg igjen. Den første gjorde noen merkelige og umulige bevegelser og jeg så noen lys komme på. Det var tre lys, et på toppen og to i bunnen. Objektet så ut til å fly langt vekk og bli svak for så å komme nærmere og lyse opp.

MEXICO – DIGITALE FOTOER TATT AV UFO

LAS GAVIOTAS/BAJA – Mens jeg så igjennom bilder jeg hadde tatt av utsikten utover havet ved mitt feriested, oppdaget jeg et bilde som var tatt med mitt digitale kamera den 13. september 2002. Jeg har aldri sett noe lignende. Enhver form for forstyrelser har blitt blankt avvist. Bildet som jeg hadde tatt 30 sekunder tidligere viste ingenting. Jeg vet at dette er et sjeldent og spesielt bilde jeg har tatt. Et lys som bevegde seg først sakte, omformet seg til et rundt objekt, fløy i sirkler, for så å rase av gårde i vestlig retning og etterlot seg en grønnaktig røyk.

ARGENTINSK POLITI SER ÅTTE UFOER

SAMPACHO – Politimenn i Cordoba provinsen sier de har sett flere runde, lysende objekter som fløy med "vaggende" bevegelser på nattehimmelen. Objektene ble sett på stor avstand, men andre politimenn ble kontaktet ved en utpost i Conechingones, hvor objektene kom til syne og svevde over noen høye åser.
Politi som har vært på patruljering i området så sist fenomenet den 6. september 2002 ca. kl. 2200.
To av politimennene som var i byen Sampacho ble kontaktet over walkietalkie og de kunne se 8 objekter som hadde et rødt lys rundt seg. Disse svevde over åsen i en høyde på 1500 meter i flere minutter.
Ufoene laget ingen lyd. Takk til Mario Luis Bracamonte ved det Argentinske opplysningsservicen vedrørende ufo-fenomener.

VIRGINIA – UFO OBSERVASJON

POQUOSON – Vitnet sin rapport. "Jeg så et svært lyst lys som fløy over himmelen den 15. september 2002. Dette var noe jeg aldri tidligere hadde sett" Ca. kl. 2135 var jeg ute og kjørte i vanen min. Jeg stoppet og fulgte objektet som fløy i stor fart over himmelen og forsvant. Jeg kontaktet Langley flybase som bekreftet at de ikke hadde noe fly oppe på det tidspunktet.
Vi hadde litt skyer etter tropisk regnskyll. Jeg kontaktet også den lokale tv-stasjonen men de hadde ikke fått noen andre henvendelser, det har heller ikke vært noen meteorrapporter.

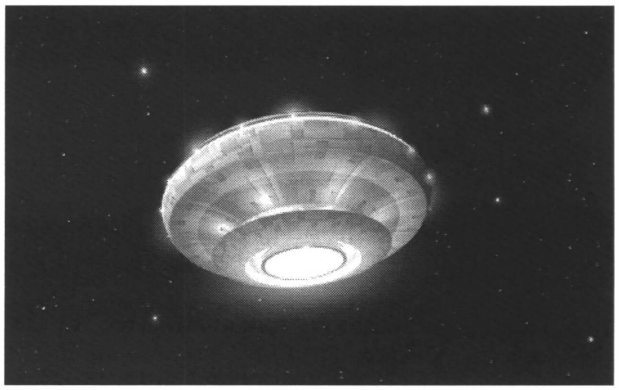

WISCONSIN – STERKT LYS

Jamie B. en 21 åring ansatt ved en bensinstasjon så et hvit lysende objekt ca. 30 grader oppe på himmelen den 26.september 2002. Det skiftet mellom å dimme ned og lyse opp.
Jeg fulgte det i 2 minutter mens det flyttet seg sørover. Jeg spurte også en mann som holdt på å fylle tanken på sin lastebil om han så det samme som jeg. Hans svar var " Hmm det var et merkelig fly, er det ikke?" Klokken 1943 så jeg på det igjen og nå så det ut som om det hadde blitt mindre og blinket i hvit og rødt for så å skifte til blått svært fort. Jeg ringte min mor som bor like ved. Etter fem minutter begynte det å bevege seg nordover, i samme høyde og samme vinkel som det hvite lyset, men i motsatt retning Da min mor ankom påsto hun at det var et fly som fløy sakte. Takk til Jamie.

Denne og neste artikkel er hentet fra NETTAVISEN.NO der sier de følgende:

MYSTERIET OVER ASKER:

Tipsflom etter UFO-film

Av: Fox Mulder 22. nov 2002 10:54

Mange har sett UFO-en som ble filmet over Asker tirsdag. Men om det er et fly, romskrot eller noe helt annet, er det ennå ingen som kan si sikkert.

I tre minutter filmet Helene Solberg det mystiske lysfenomenet over Solberg i Asker tirsdag 19. november.

– Hun så lyset, men hørte ingen lyd. Det var helt stille, sier ektemann Stig Solberg til Nettavisen.

Ingen har svar

Han lo først av sin kone da hun fortalte at hun hadde filmet en UFO (Uidentifisert Flyvende Objekt).

– Men da jeg så filmen, ble jeg mer usikker, sier han.

Solberg var i kontakt med både flyeksperter og astronomer, men ingen kunne gi han noe sikkert svar på hva det var han hadde filmet.

Etter at Nettavisen i går la ut bilder av UFOen, har redaksjonen mottatt en flom av tips og nye observasjoner. Det viser seg at en rekke mennesker har sett det som beskrives som en brennende ildkule, både tirsdag og tidligere dager.

Her er et kort utdrag av noen av mailene Nettavisen har mottatt:

Kvinne, Fornebu:

«Jeg jobber på Telenor Fornebu, og tirsdag la jeg merke til den merkelige lysflekken. Jeg trodde først det var et fly, men jeg sto samme sted og fulgte med i over 20 minutter (15.10-15.30), og kunne ikke se at flekken beveget seg overhodet.

Og da det kom et fly, etterlot dette seg en gylden stripe i horisonten mens det beveget seg og forsvant ut av rekkevidde. Da avskrev jeg teorien om et fly.»

Mann, Krokstadelva:

«Jeg og min kone så samme «kulen» i sommer over Krokstadelva i Nedre Eiker utenfor Drammen. Vi reagerte på hvor lavt og egentlig hvor sakte denne kula gikk over oss før den ble borte over åsen.

Vi har ikke fortalt dette til noen, men nå er den filmet og bildene vi ser er skremmende like.»

Kvinne, Oslo:

«For et par uker så jeg det samme. Det var tidlig på morgenen, og rett over meg så jeg en hale av lys

som var rimelig langt nede på himmelen, og plutselig var den helt borte. Dette var på Årvoll i Oslo.»

Mann, på E18:

«Alle som var i bilkø den ettermiddagen fra Oslo til Asker må ha sett den! Bilene kjørte ekstra sakte og så ildkulen.»

Mann, Bærum:

«Jeg vil bare opplyse om en tilsvarende observasjon fra Griniveien i Bærum. En usedvanlig sterkt lysende stillestående gjenstand kunne sees i retning nord klokka 1900 tirsdag. Jeg trodde først det var Venus eller en annen planet, men i følge almanakken stemmer ikke dette. Andre observasjoner av det samme?»

Kvinne, Kongsberg:

«På vei hjem fra jobb tirsdag, fra Kongsberg mot Svene, observerte jeg samme objekt over Jonsknuten klokka 1545. Det var ikke lenger en ildkule, men så ut som en smekker rakett, med ildfarget rødt/gult haleparti.»

Romskrot?

Flere av tipserne våre lanserer også mulige løsninger på fenomenet. De tre heteste teoriene er at det enten er en meteor, romskrot som brenner opp på vei inn i atmosfæren, eller et fly, hvor gjenskinnet fra solnedgangen gjør flyet glødende.

Har du sett dette, eller et likende lysfenomen? Eller har du svar på mysteriet? Mail oss!

ASKER:

UFO-gåten over Asker er løst

Av: Fox Mulder 26. nov 2002 15:55

UFO-en over Asker er avslørt. Det var kondensstripene etter et passasjerfly.

– Lyset vi ser kommer for det meste fra kondensstripen etter flyet, ikke selve flyet. Bare når flyet passerer mellom grenene på det nakne treet, ser vi blinkene fra reflekser i selve flyet, sier Knut Jørgen Røed Ødegaard ved Astrofysisk Institutt på Universitetet i Oslo til Nettavisen.

Enorm respons

Det var Helene Solberg som filmet det mystiske lysfenomenet over Asker forrige tirsdag. Etter at Nettavisen la ut bildene, har spekulasjonene vært mange. Vi har fått inn et hopetall av nye observasjoner og tips om hva det kan være.

De fleste spekulasjonene gikk på meteorer, gjenskinn i fly, eller brennende romskrot. Men enkelte hevdet også at det måtte være «ekte» UFO-er.

Men i dag kom svaret.

Clas Svahn hos organisasjonen UFO-Sverige var en av mange i utlandet som så UFO-filmen. Han mistenkte med en gang at det kunne være et fly.

Fanget av radar

– UFO-Sverige har undersøkt flere lignende videoopptak i Sverige, og alle har vist seg å være opptak av fly under helt spesielle lys- og værforhold, sier han til Aftenposten.

Denne gang fant Svahn forklaringen og bekreftelsen på UFO-observasjonen i Asker hos et svensk radaranlegg:

– Det vi ser på Helene Solbergs videoopptak, er kondensstripen etter et fly - som blir opplyst av den lave solen. Flyet var på vei fra Nord-Norge med kurs sørover, i 11.400 meters høyde, forklarer Svahn til Aftenposten.

Returadresse:
NETI
rute 571
2850 Lena